

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/2336,

annettu 14 päivänä joulukuuta 2016,

Koillis-Atlantin syvänmeren kantojen kalastusta koskevista erityisedellytyksistä, Koillis-Atlantin kansainvälisillä vesillä harjoitettavaa kalastusta koskevista säännöksistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2347/2002 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 ⁽³⁾ edellytetään, että kalastustoimet ovat ekologisesti kestäviä pitkällä aikavälillä ja niitä hoidetaan johdonmukaisesti taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien etujen saavuttamista sekä elintarvikkeiden saatavuuden parantamista koskevien tavoitteiden kanssa. Yhteisessä kalastuspolitiikassa olisi sovellettava sekä kalastuksenhoitoon ennalta varautuvaa että ekosysteemi-lähtöistä lähestymistapaa sen varmistamiseksi, että kalastustoimista meriekosysteemiin kohdistuvat kielteiset vaikutukset voidaan minimoida ja että kalastustoimissa pyritään välttämään meriympäristön huonontuminen. Tässä yhteydessä myös kyseisen asetuksen 2 artiklan 2 kohta sekä 7, 20 ja 22 artikla ovat erityisen merkityksellisiä.
- (2) Unioni on sitoutunut panemaan täytäntöön Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen hyväksymät päätöslauselmat, erityisesti päätöslauselmat 61/105 ja 64/72, joissa valtioita ja alueellisia kalastusjärjestöjä kehoitetaan varmistamaan syvänmeren haavoittuvien meriekosysteemien suojeleminen pohjapyydysten vaikutuksilta sekä syvänmeren kantojen kestävä hyödyntäminen.

⁽¹⁾ EUVL C 133, 9.5.2013, s. 41.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. joulukuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 18. lokakuuta 2016 (EUVL C 433, 23.11.2016, s. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. joulukuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (3) Komissio arvioi neuvoston asetusta (EY) N:o 2347/2002 ⁽¹⁾ ja havaitsi erityisesti, että asianomainen laivasto oli kooltaan liian suuri, nimetyissä satamissa suoritettavaa valvontaa ja näytteenotto-ohjelmia koskeva ohjeistus oli puutteellista ja jäsenvaltioiden pyyntiponnistuksen tasoista laatimien raporttien laatu vaihteli liikaa. Lisäksi komission arvion mukaan vuodesta 2002 sovelletulla vetoisuuden enimmäismäärällä, joka koostuu kaikkien niiden alusten kokonaisvetoisuudesta, jotka vuosien 1998 ja 2000 välillä saivat saaliiksi yli 10 tonnia minkä tahansa syvänmeren lajien sekoituksia, ei ollut merkittäviä myönteisiä vaikutuksia. Sen vuoksi vetoisuuden enimmäismäärää koskeva järjestely olisi saatettava ajan tasalle osana toimenpiteitä mainitussa asetuksessa yksilöityjen puutteiden korjaamiseksi.
- (4) Jotta voidaan säilyttää tarvittavat kalastuskapasiteetin vähennykset syvänmeren kalastuksessa ja saada kattavampia tietoja syvänmeren kalastustoimista ja niiden vaikutuksista meriympäristöön, syvänmeren lajien kalastuksen olisi edellytettävä kalastuslupaa. Jokaiseen kalastuslupahakemukseen olisi liitettävä yksityiskohtainen kuvaus suunnitellusta kalastusalueesta, mukaan lukien Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) ja Itäisen Keski-Atlantin kalastuskomitean (CECAF) suuralueet, alueet ja osa-alueet, samoin kuin pyydystyyppi, suunnitellut pyyntisyvyudet, kalastustoiminnan suunniteltu harjoittamistiheys ja kesto sekä asianomaisten syvänmeren lajien nimet.

Kalastuslupajärjestelmän olisi myös autettava rajoittamaan syvänmeren lajien kalastukseen oikeutettujen alusten kapasiteettia. Jotta hoitotoimenpiteet voitaisiin keskittää syvänmeren kalastuksen kannalta merkityksellisimpään laivastonosaan, kalastusluvut olisi myönnettävä sen mukaan, koskevatko ne kohdennettua kalastusta vai sivusaaliita. Asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 vahvistetun purkamisvelvoitteen soveltamisen ei olisi kuitenkaan estettävä aluksia, jotka pyytävät pieniä määriä syvänmeren lajeja ja joilta ei tällä hetkellä edellytetä syvänmeren kalastuslupaa, jatkamasta perinteistä kalastustoimintaansa.

- (5) Syvänmeren lajien pyyntiin oikeuttavan kalastusluvun haltijoiden olisi tehtävä yhteistyötä tieteellisen tutkimustoiminnan alalla syvänmeren kantojen arvioinnin ja syvänmeren ekosysteemien tutkimuksen parantamiseksi.
- (6) Meriympäristön suojelun tehostamiseksi entisestään on aiheellista sallia kohdennetut kalastustoimet vain alueilla, joilla syvänmeren kalastustoimintaa on harjoitettu viitekaudella 2009–2011. Syvänmeren lajien kohdennettua kalastusta harjoittavien alusten olisi koekalastusta varten saatava kuitenkin kalastaa nykyisen kalastusalueen ulkopuolella edellyttäen, että Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) suuntaviivojen mukaisesti tehdyssä vaikutustenarvioinnissa todetaan, että kalastusalueen laajentaminen ei aiheuta merkittävää riskiä haavoittuviin meriekosysteemeihin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista.
- (7) Kaikkien käytettyjen pyydysten joukosta suurimman riskin haavoittuville meriekosysteemeille aiheuttavat syvänmeren kalastuksessa käytettävät pohjatroulit, joilla saadaan myös eniten tahattomia syvänmeren lajien saaliita. Jotta voidaan minimoida tällaisista syvänmeren kalastustoimista meriekosysteemiin kohdistuvat kielteiset vaikutukset, pohjatrouleilla harjoitettava kalastus olisi rajoitettava tietyn syvyyden yläpuolella oleviin vesiin ja pohjapyydyksillä harjoitettavaan kalastukseen olisi sovellettava erityisiä vaatimuksia haavoittuvien meriekosysteemien suojelemiseksi. Pohjapyydysten käyttöä olisi lisäksi arvioitava 13 päivän tammikuuta 2021 jälkeen. Tämän lisäksi pohjaverkkojen käyttöä syvänmeren kalastuksessa on tällä hetkellä rajoitettu neuvoston asetuksella (EY) N:o 1288/2009 ⁽²⁾.
- (8) Pohjatroulikalastuksesta mahdollisesti aiheutuvien haittavaikutusten lieventämiseksi on aiheellista sallia pohjatrouleilla harjoitettava kalastus vain 800 metrin syvyydessä tai sen yläpuolella. Tämä rajoitus perustuu unionin vesillä nykyisin sovellettaviin toimialajohtoisiin vapaaehtoisin toimenpiteisiin, ja siinä otetaan huomioon syvänmeren kalastuksen erityispiirteet unionin vesillä.
- (9) Jotta voidaan minimoida syvänmeren kalastustoimien vaikutus haavoittuviin meriekosysteemeihin, on aiheellista säätää toimenpiteistä, joiden tavoitteena on vähentää haavoittuvia meriekosysteemejä koskevia havaintoja. Haavoittuvia meriekosysteemejä havaittaessa olisi sovellettava erityisesti kalastamisen keskeyttämistä koskevaa sääntöä ja raportointivelvoitetta. Lisäksi olisi laadittava luettelo alueista, joilla esiintyy tai todennäköisesti esiintyy haavoittuvia meriekosysteemejä ja joilla pohjapyydyksillä harjoitettava kalastus on kielletty.

⁽¹⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 2347/2002, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, syvänmeren kantojen kalastukseen sovellettavista kalastusmahdollisuuksien saamista koskevista erityisistä vaatimuksista ja niihin liittyvistä edellytyksistä (EYVL L 351, 28.12.2002, s. 6).

⁽²⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 1288/2009, annettu 27 päivänä marraskuuta 2009, teknisistä siirtymätoimenpiteistä 1 päivän tammikuuta 2010 ja 30 päivän kesäkuuta 2011 väliseksi ajaksi (EUVL L 347, 24.12.2009, s. 6).

- (10) Koska biologisten tietojen keruu onnistuu parhaiten yhdenmukaistettujen tiedonkeruustandardien avulla, on aiheellista yhdentää syvänmeren kalastuksia koskeva tiedonkeruu osaksi yleisiä tieteellisen tiedonkeruun puitteita ja samalla varmistaa sellaisten lisätietojen tarjonta, jotka ovat tarpeen kalastuksen dynamiikan ymmärtämiseksi. Tämän asetuksen mukaista tiedonkeruuta varten on saatavilla rahoitusta neuvoston asetuksessa (EY) N:o 199/2008 ⁽¹⁾ säädettyihin tietojen keruuta koskeviin puitteisiin sisältyvien ehtojen ja periaatteiden mukaisesti.
- (11) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 ⁽²⁾ vahvistetaan erityisissä olosuhteissa sovellettavat tiukemmat valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskevat vaatimukset. Syvänmeren lajien, jotka ovat luonnostaan herkkiä kalastukselle, kalastusta olisi näin ollen valvottava tarkemmin. Lisäksi on aiheellista säätää tietyistä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomistapauksista, joiden olisi johdettava kalastusluvan peruuttamiseen.
- (12) Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskeva yleissopimus hyväksyttiin neuvoston päätöksellä 81/608/ETY ⁽³⁾, ja se tuli voimaan 17 päivänä maaliskuuta 1982. Yleissopimuksessa vahvistetaan asianmukaiset puitteet Koillis-Atlantin kansainvälisten vesien kalavarojen järkiperaistä säilyttämistä ja hoitoa koskevalle monenväliselle yhteistyölle. Koillis-Atlantin kalastuskomissiossa (NEAFC) hyväksytyt hoitotoimenpiteet sisältävät erityisen toimenpiteiden järjestelmän haavoittuvien meriekosysteemien suojelemiseksi NEAFC:n sääntelyalueella. Jotta voidaan varmistaa unionin kalastusalueiden nykyisen toimintatavan jatkuvuus NEAFC:n vesillä, asetuksessa (EY) N:o 2347/2002 säädetyillä tällä hetkellä sovellettavilla sääntöillä, jotka koskevat syvänmeren kalastuslupaa, nimettyjä satamia ja jäsenvaltioiden ilmoittamia tietoja, olisi kuitenkin edelleen sovellettava syvänmeren kalastustoimiin NEAFC:n sääntelyalueella. Jotta voidaan edelleen parantaa näitä kantoja koskevaa tutkimustietoa ja koska sovellettaviin NEAFC:n toimenpiteisiin ei sisälly tarkkailijajärjestelmää, on lisäksi aiheellista soveltaa samaa tarkkailijajärjestelmää kaikilla Pohjanmeren alueilla ja CECAF-alueilla, joilla harjoitetaan syvänmeren lajien kalastusta.
- (13) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä III vahvistetun haavoittuvan meriekosysteemin indikaattorien luettelon muuttamista sen mukauttamiseksi uusimpaan tieteelliseen tietoon. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽⁴⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (14) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano niiltä osin, kuin kyse on nykyisten kalastusalueiden määrittämisestä sekä niitä alueita koskevan luettelon laatimisesta ja mukauttamisesta, joilla haavoittuvia meriekosysteemejä tiedetään esiintyvän tai joilla niitä todennäköisesti esiintyy, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁵⁾ mukaisesti.
- (15) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano niiltä osin, kuin kyse on syvänmeren koekalastusten hyväksymisestä ja nykyisen syvänmeren kalastusalueen määrittämisen mukauttamisesta, jotta siihen voidaan sisällyttää tämän asetuksen mukaisesti myönnetyn kalastusluvan nojalla harjoitettavan kalastustoiminnan sijainnit, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä soveltamatta asetusta (EU) N:o 182/2011.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 199/2008, annettu 25 päivänä helmikuuta 2008, kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta (EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 81/608/ETY, tehty 13 päivänä heinäkuuta 1981, Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen tekemisestä (EYVL L 227, 12.8.1981, s. 21).

⁽⁴⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (16) Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa uudet säännöt syvänmeren kantojen kalastuksen sääntelemiseksi Koillis-Atlantilla olevilla unionin vesillä ja CECAFin toimivalta-alueeseen kuuluvilla kansainvälisillä vesillä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoitteet

Tämä asetus edistää asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa lueteltujen tavoitteiden saavuttamista syvänmeren lajien ja elinympäristöjen osalta. Lisäksi sen tavoitteena on

- a) parantaa syvänmeren lajeja ja niiden elinympäristöjä koskevaa tutkimustietoa;
- b) estää haavoittuville meriekosysteemeille syvänmeren kalastuksen yhteydessä aiheutuvat merkittävät haittavaikutukset ja varmistaa syvänmeren kalakantojen pitkäkestoinen säilyttäminen;
- c) varmistaa, että syvänmeren kalakantojen kestävään hoitoon tarkoitetut unionin toimenpiteet ovat Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen hyväksymien päätöslauselmien ja erityisesti päätöslauselmien 61/105 ja 64/72 mukaisia.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kalastustoimiin tai suunniteltuihin kalastustoimiin seuraavilla vesillä:
 - a) unionin kalastusalusten ja kolmansien maiden kalastusalusten harjoittama kalastus unionin vesillä Pohjanmerellä, luoteisilla vesillä ja lounaisilla vesillä sekä unionin vesillä ICES-alueella IIa;
 - b) unionin alusten harjoittama kalastus kansainvälisillä vesillä CECAF-alueilla 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.
2. Tämän artiklan 1 kohta ei rajoita 16 artiklan 5 kohdan soveltamista.

3 artikla

Kohde

1. Tätä asetusta sovelletaan lajeihin, joita esiintyy syvänmeren vesissä ja joille on ominaista seuraavien biologisten tekijöiden yhdistelmä: sukukypsyyden suhteellisen myöhäisessä iässä, hidas kasvu, pitkä elinajanodote, alhainen luonnollinen kuolevuus, selviytyneiden vuosiluokkien jaksoittainen rekrytoituminen ja kutu, joka ei välttämättä tapahdu joka vuosi, jäljempänä 'syvänmeren lajit'.
2. Tämän asetuksen soveltamiseksi syvänmeren lajit ja niiden joukossa haavoittuvimmat lajit luetellaan liitteessä I.

4 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklassa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 734/2008 ⁽¹⁾ 2 artiklassa vahvistettuja määritelmiä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 734/2008, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, aavan meren haavoittuvien meriekosysteemien suojelusta pohjakalastuksessa käytettävien pyydysten haittavaikutuksilta (EUVL L 201, 30.7.2008, s. 8).

2. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:
- a) 'ICES-alueilla' tarkoitetaan alueita, jotka on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 218/2009 ⁽¹⁾;
 - b) 'CECAF-alueilla' tarkoitetaan alueita, jotka on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 216/2009 ⁽²⁾;
 - c) 'NEAFC:n sääntelyalueella' tarkoitetaan vesialueita, jotka kuuluvat Koillis-Atlantilla harjoitettavaan kalastukseen liittyvää tulevaa monenkeskistä yhteistyötä koskevan yleissopimuksen soveltamisalaan ja jotka sijaitsevat kyseisen yleissopimuksen sopimuspuolten lainkäyttövaltaan kalastuksen osalta kuuluvien vesialueiden ulkopuolella;
 - d) 'haavoittuvimmilla lajeilla' tarkoitetaan liitteessä I olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa "Haavoittuvimmat (x)" olevia syvänmeren lajeja;
 - e) 'kalastuksella' tarkoitetaan tietyllä pyydyksellä tietyllä alueella harjoitettavaa tiettyjen lajien kohdennettua kalastustoimintaa;
 - f) 'syvänmeren kalastuksella' tarkoitetaan syvänmeren lajeihin 5 artiklan 2 kohdassa esitettyjen tietojen mukaisesti kohdennettua kalastusta;
 - g) 'kalastusenseurantakeskuksella' tarkoitetaan lippujäsenvaltion perustamaa toimintakeskusta, jossa on käytössä tietokonelaitteistot ja -ohjelmistot automaattista tietojen vastaanottoa ja käsittelyä sekä sähköistä tiedonsiirtoa varten;
 - h) 'havainnoilla' tarkoitetaan haavoittuvan meriekosysteemin indikaattorilajien sellaisten määrien saaliita, jotka ylittävät liitteessä IV säädetty kynnysarvot;
 - i) 'tahattomilla saaliilla' tarkoitetaan sellaisten meren eliöiden satunnaisesti saatuja saaliita, jotka on asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan nojalla purettava ja luettava kiintiöihin joko sen vuoksi, että ne ovat alle säilyttämisen vähimmäisviitekoon, tai sen vuoksi, että ne ylittävät saaliiden koostumusta ja sivusaaliita koskevissa säännöissä sallitut määrät;
 - j) 'haavoittuvan meriekosysteemin indikaattoreilla' tarkoitetaan liitteessä III lueteltuja indikaattoreita;
 - k) 'nykyisillä syvänmeren kalastusalueilla' tarkoitetaan sitä osuutta 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta alueesta, jolla syvänmeren kalastusta on aiemmin harjoitettu ja joka määritetään 7 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Kalastusluvut

1. Syvänmeren lajeihin kohdennetut kalastustoimet edellyttävät kalastuslupaa, jäljempänä 'kohdennettua kalastusta koskeva lupa'. Kohdennettua kalastusta koskevassa luvassa on ilmoitettava syvänmeren lajit, joita aluksella on lupa kalastaa kohdennetusti.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa kalastustoimintaa harjoittavan kalastusaluksen on katsottava kalastavan kohdennetusti syvänmeren lajeja, jos sen saaliita koskevat ilmoitukset (kalastuspäiväkirjat, purkamisilmoitukset, myynti-ilmoitukset tai vastaavat asiakirjat) sisältävät kyseisenä kalenterivuonna vähintään kahdeksan prosenttia syvänmeren lajeja mitä tahansa kalastusmatkaa kohden.

Tämä ei kuitenkaan koske kalastusaluksia, jotka ovat ilmoittaneet pyytäneensä syvänmeren lajeja kyseisenä kalenterivuonna kokonaisuudessaan alle 10 tonnia. Tämä alakohta ei rajoita 6 kohdan soveltamista.
3. Kalastusaluksen harjoittamat kalastustoimet, joissa sivusaaliiksi saadaan syvänmeren lajeja, vaikka kyseisiä kalastustoimia ei olekaan kohdennettu syvänmeren lajeihin, edellyttävät kalastuslupaa, jäljempänä 'sivusaaliita koskeva kalastuslupa'. Sivusaaliita koskevassa kalastusluvassa on ilmoitettava syvänmeren lajit, joita alus voi havaita sivusaaliina harjoittaessaan muiden lajien kohdennettua kalastusta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 218/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Koillis-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden nimellisalaalien määriä koskevien tilastojen toimittamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 70).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 216/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, muualla kuin Pohjois-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden nimellisalaalien määriä koskevien tilastojen toimittamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 1).

4. Tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettut kaksi kalastuslupatyyppiä on voitava erottaa selvästi toisistaan asetuksen (EY) N:o 1224/2009 116 artiklassa tarkoitettussa sähköisessä tietokannassa.

5. Kalastusalusten, joilla ei ole mitään tämän artiklan mukaista kalastuslupaa, on kiellettyä pyytää yhdellä kalastusmatkalla yli 100 kilogramman määrää syvänmeren lajeja. Tällaisten alusten pyytämien syvänmeren lajien 100 kilogrammaa ylittäviä määriä ei saa pitää aluksella, jälleenlaivata eikä purkaa aluksesta, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklassa asetetun purkamisvelvoitteen alaisia syvänmeren lajien tahattomia saaliita, jotka on purettava ja luettava kiintiöihin.

6. Kalastusaluksen, jolla on sivusaaliita koskeva kalastuslupa ja jolla on käytettävissään syvänmeren lajien sivusaaliiden kiintiö, joka on enintään 15 prosenttia suurempi kuin tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu 10 tonnin kynnyсарvo, ei katsota kalastavan kohdennetusti syvänmeren lajeja. Sen on purettava tällaiset saaliit ja luettava ne kiintiöön. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklassa asetetun purkamisvelvoitteen alaisten syvänmeren lajien tahattomat saaliit on purettava ja luettava kiintiöihin.

7. Tätä asetusta sovelletaan soveltuvin osin kalastuslupien myöntämiseen kolmansien maiden kalastusaluksille neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 ⁽¹⁾ nojalla.

6 artikla

Kapasiteetin hallinnointi

1. Bruttotonneina ja kilowatteina mitattu kaikkien sellaisten unionin kalastusalusten yhteenlaskettu kalastuskapasiteetti, joille jokin jäsenvaltio on myöntänyt kohdennettua kalastusta koskevan luvan, ei voi minään ajankohtana olla suurempi kuin kyseisen jäsenvaltion sellaisten alusten yhteenlaskettu kalastuskapasiteetti vuosien 2009 ja 2011 välillä sinä vuonna, jona kyseinen määrä on ollut suurin, jotka

a) ovat pyytäneet vähintään 10 tonnia syvänmeren lajeja jonakin kolmesta kalenterivuodesta vuosien 2009 ja 2011 välillä sinä vuonna, jona kyseinen määrä on ollut suurin; ja

b) on rekisteröity millä tahansa kyseisen jäsenvaltion Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettulla syrjäisimmällä alueella, ja jos kunkin tällaisen aluksen syvänmeren lajien saaliit jonakin kolmesta kalenterivuodesta vuosien 2009 ja 2011 välillä sinä vuonna, jona kyseinen määrä on ollut suurin, muodostivat vähintään 10 prosenttia niiden vuosittaisista kokonaissaaliista.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jos jäsenvaltiolle on myönnetty liitteessä I lueteltujen lajien kalastusmahdollisuuksia ennen 12 päivää tammikuuta 2017, mutta sen alukset eivät ole pyytäneet vähintään 10:tä tonnia syvänmeren lajeja yhtenäkkään viitevuotena, tällaisen jäsenvaltion yhteenlaskettu kalastuskapasiteetti ei voi minään ajankohtana olla suurempi kuin sen alusten yhteenlaskettu kalastuskapasiteetti niistä viimeisimmistä kolmesta vuodesta, joina vähintään yksi sen aluksista pyysi vähintään 10 tonnia syvänmeren lajeja, sinä vuonna, jona kyseinen määrä on ollut suurin.

7 artikla

Nykyiset syvänmeren kalastusalueet

1. Jäsenvaltioiden, joiden aluksille on myönnetty asetuksen (EY) N:o 2347/2002 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti syvänmeren kalastuslupa, on siltä osin kuin tämä kalastuslupa koskee yli 10 tonnin saaliin kunakin kalenterivuonna pyytävien alusten kalastustoimia, viimeistään 13 päivänä heinäkuuta 2017 ilmoitettava komissiolle VMS-tietueiden tai, jos VMS-tietueita ei ole saatavilla, muiden merkityksellisten ja todennettavissa olevien tietojen avulla tällaisten alusten harjoittamien syvänmeren lajien kalastustoimien sijainnit kalenterivuosien 2009–2011 muodostamalla viitekaudella.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1006/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, yhteisön kalastusaluksille myönnettävistä luvista kalastustoiminnan harjoittamiseksi yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden alusten pääsystä yhteisön vesille, asetusten (ETY) 2847/93 ja (EY) 1627/94 muuttamisesta sekä asetuksen (EY) 3317/94 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 33).

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen sekä parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten ja teknisten tietojen perusteella komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksillä viimeistään 13 päivänä tammikuuta 2018 nykyiset syvänmeren kalastusalueet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 18 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 artikla

Kalastuslupahakemuksia koskevat yleiset vaatimukset

1. Jokaiseen kalastuslupahakemukseen on liitettävä yksityiskohtainen kuvaus alueesta, jolla kalastusalue aikoo harjoittaa kalastustoimintaa, pyydysten tyypistä, syvyyksistä, joissa toimintaa aiotaan harjoittaa, kalastustoiminnan aiotusta harjoittamistiheydestä ja kestosta, ja siinä on ilmoitettava asianomaisten syvänmeren lajien nimet.

2. Kohdennettua kalastusta koskevia lupia myönnetään ainoastaan nykyisillä syvänmeren kalastusalueilla harjoitettavaan kalastustoimintaan.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, ja kunnes nykyiset syvänmeren kalastusalueet määritetään 7 artiklan mukaisesti, kohdennettua kalastusta koskevia lupia voidaan myöntää edellyttäen, että kalastusalue on esittänyt todisteet siitä, että se oli harjoittanut syvänmeren kalastustoimintaa vähintään kolmen vuoden ajan ennen kalastuslupahakemuksen jättämistä. Tällainen kalastuslupa voidaan myöntää vain niiden sijaintien osalta, joissa tällaista kalastustoimintaa on harjoitettu aiemmin.

4. Kalastuslupia ei saa myöntää kalastukseen pohjatrooleilla yli 800 metrin syvyydessä.

5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi esittää pyynnön koekalastuksen harjoittamiseksi nykyisten syvänmeren kalastusalueiden ulkopuolella. Tällaiseen pyyntöön on liitettävä vaikutustenarviointi, joka on laadittu valtamerillä harjoitettavan syvänmeren kalastuksen hallinnointia koskevissa FAO:n vuoden 2008 kansainvälisissä suuntaviivoissa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Pyyntöä esittäessään jäsenvaltion on ilmoitettava koekalastuksen arvioitu kesto ja siihen osallistuvien alusten arvioitu lukumäärä ja niiden kapasiteetti. Sen on ehdotettava lievennystoimenpiteitä, joilla on tarkoitus estää haavoittuvia meriekosysteemejä koskevat havainnot tai suojele niitä tehokkaasti.

6. Arvioituaan jäsenvaltioiden toimittamat tiedot komissio voi tieteelliseltä neuvoa-antavalta elimeltä saadun lausunnon perusteella myöntää täytäntöönpanosäädöksillä hyväksynnän pyydetyn koekalastuksen harjoittamiseen. Komissio voi hyväksynnässä erityisesti määrittellä

a) koekalastusalueen;

b) alusten enimmäismäärän ja enimmäiskapasiteetin;

c) tällaisen kalastuksen keston, joka on enintään yksi vuosi ja joka voidaan uusia kerran;

d) syvänmeren lajien suurimman sallitun saaliin, joka voidaan pyytää koekalastuksessa, enimmäisprosenttiosuuden; ja

e) lievennystoimenpiteet, joita on noudatettava haavoittuvien meriekosysteemien suojelemiseksi.

7. Jotta varmistetaan syvänmeren kalakantojen ja haavoittuvia meriekosysteemejä koskevien havaintojen arvioinnin ja hoidon kannalta edustavien ja tarkoituksenmukaisten tietojen kerääminen, kaikki 6 kohdan mukaisesti myönnetty kalastuslupa edellyttävät tieteellisten tarkkailijoiden läsnäoloa kyseisellä aluksella tai sen sähköistä etävalvontaa kalastusluvassa voimassaoloajan ensimmäisten 12 kuukauden ajan.

8. Asianomaisen jäsenvaltion esittämän pyynnön ja toimittamien tietojen perusteella komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä mukauttaa nykyisen syvänmeren kalastusalueen määrittämistä sisällyttääkseen siihen tämän artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti myönnetyn kalastusluvassa nojalla harjoitettavan kalastustoiminnan sijainnit.

9 artikla

Haavoittuvien meriekosysteemien suojelua koskevat erityiset vaatimukset

1. Tätä artiklaa sovelletaan kalastustoimiin, joita harjoitetaan pohjapyydyksillä yli 400 metrin syvyydessä.
 2. Jos liitteessä III määriteltyjen sellaisten haavoittuvan meriekosysteemin indikaattorien määrä, jotka on pyydetty kalastustoimien yhteydessä, ylittää kyseisten kalastustoimien aikana liitteessä IV määritellyt kynnsarvot, kyseessä katsotaan olevan haavoittuvaa meriekosysteemiä koskeva havainto. Kalastusaluksen on viipymättä lopetettava kalastus kyseisellä alueella. Se voi aloittaa kalastuksen uudelleen vasta, kun se on saavuttanut vaihtoehtoisen sijainnin vähintään viiden meripeninkulman päässä alueesta, jolla havainto tehtiin.
 3. Kalastusaluksen on raportoitava viipymättä kaikista haavoittuvia meriekosysteemiä koskevista havainnoista toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joiden on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle.
 4. Jäsenvaltioiden on käytettävä parhaita käytettävissä olevia tieteellisiä ja teknisiä tietoja, mukaan lukien biomaantieteelliset tiedot ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot, määrittääkseen alueet, joilla haavoittuvia meriekosysteemiä tiedetään esiintyvän tai joilla niitä todennäköisesti esiintyy. Lisäksi komissio pyytää toimivaltaista tieteellistä neuvoo-antavaa elintä arvioimaan vuosittain alueita, joilla haavoittuvia meriekosysteemiä tiedetään esiintyvän tai joilla niitä todennäköisesti esiintyy.
- Kyseinen arviointi on tehtävä valtamerillä harjoitettavan syvänmeren kalastuksen hallinnointia koskevien FAO:n vuoden 2008 kansainvälisten suuntaviivojen mukaisesti, siinä on sovellettava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa tarkoitettua kalastuksenhoidon ennalta varautuvaa lähestymistapaa ja se on asetettava julkisesti saataville.
5. Jos 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn perusteella on määritetty alueet, joissa haavoittuvia meriekosysteemiä tiedetään esiintyvän tai joissa niitä todennäköisesti esiintyy, jäsenvaltioiden ja toimivaltaisen tieteellisen neuvoo-antavan elimen on ilmoitettava siitä hyvissä ajoin komissiolle.
 6. Komissio hyväksyy viimeistään 13 päivänä tammikuuta 2018 parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten ja teknisten tietojen sekä jäsenvaltioiden ja tieteellisen neuvoo-antavan elimen arviointien ja määrittelyjen perusteella täytäntöönpanosäädöksiä luettelon laatimiseksi alueista, joilla haavoittuvia meriekosysteemiä tiedetään esiintyvän tai joilla niitä todennäköisesti esiintyy. Komissio tarkistaa luetteloa vuosittain tieteellis-teknis-taloudelliselta kalastuskomitealta saatujen lausuntojen perusteella ja tarvittaessa muuttaa luetteloa täytäntöönpanosäädöksillä. Komissio voi poistaa jonkin alueen luettelosta, jos se vaikutustenarvioinnin perusteella ja toimivaltaista tieteellistä neuvoo-antavaa elintä kuultuaan päättää, että on olemassa riittävästi näyttöä siitä, että alueella ei ole haavoittuvia meriekosysteemiä tai että on toteutettu asianmukaisia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, joilla varmistetaan, että merkittävät haittavaikutukset kyseisen alueen haavoittuville meriekosysteemeille on estetty. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 18 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
 7. Komissio voi parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten tietojen perusteella tarkistaa haavoittuvan meriekosysteemin indikaattoreita, ja komissiolle siirretään valta muuttaa liitteessä III olevaa luetteloa delegoiduilla säädöksillä 17 artiklan mukaisesti.
 8. Uusia vaikutustenarviointeja vaaditaan, jos pohjapyydyksiä käyttävän kalastuksen menetelmissä tapahtuu merkittäviä muutoksia tai jos uudet tieteelliset tiedot osoittavat, että tietyllä alueella on haavoittuvia meriekosysteemiä.
 9. Kalastaminen pohjapyydyksillä kielletään kaikilla 6 kohdan mukaisesti luetelluilla alueilla.

10 artikla

Erityisten valvontasäännösten soveltaminen

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, tässä asetuksessa tarkoitettuun kalastukseen ja kalastustoimintaan sovelletaan myös asetuksen (EY) N:o 1224/2009 7, 17, 42, 43 ja 45 artiklan, 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 95 artiklan 3 kohdan, 104 artiklan 1 kohdan, 105 artiklan 3 kohdan c alakohdan, 107 artiklan 1 kohdan, 108 artiklan 1 kohdan, 115 artiklan c alakohdan ja liitteen I säännöksiä.

11 artikla

Nimetyt satamat

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä satamat, joissa syvänmeren lajien tai minkä tahansa niiden sekoitusten yli 100 kilogramman määrän purkaminen tai jälleenlaivaus tapahtuu. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo näistä nimetyistä satamista viimeistään 13 päivänä maaliskuuta 2017.
2. Aluksesta ei saa purkaa yli 100 kilogramman määrää minkään syvänmeren lajien sekoituksia missään muualla kuin jäsenvaltioiden 1 kohdan mukaisesti nimeämässä satamissa.

12 artikla

Ennakkoilmoitus

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 17 artiklassa säädetään, kaikkien sellaisten unionin kalastusalusten päälliköiden, jotka aikovat purkaa aluksesta vähintään 100 kilogrammaa syvänmeren lajeja, edellytetään kalastusaluksen pituudesta riippumatta ilmoittavan kyseisestä aikomuksestaan lippujäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään neljä tuntia ennen arvioitua satamaantuloaika. Aluksen päällikön tai kenen tahansa muun enintään 12 metrin pituisen aluksen toiminnasta vastaavan henkilön on tehtävä ilmoitus toimivaltaisille viranomaisille vähintään tunti ennen arvioitua satamaantuloaika.

13 artikla

Kalastuspäiväkirjaan syvillä vesillä merkittävät tiedot

1. Silloin, kun sovelletaan velvollisuutta pitää kalastuspäiväkirjaa, sellaisten unionin kalastusalusten päälliköiden, joilla on 5 artiklan 1 tai 3 kohdan mukainen kalastuslupa, on syvänmeren kalastusta harjoittaessaan tai yli 400 metrin syvyydessä kalastaessaan
 - a) lisättävä paperimuodossa olevaan kalastuspäiväkirjaan uusi rivi jokaisen nostokerran jälkeen; tai
 - b) merkittävät tiedot erikseen jokaisen nostokerran jälkeen, jos aluksiin sovelletaan sähköistä kirjaamis- ja raportointijärjestelmää.
2. Unionin kalastusalusten päälliköiden on merkittävä aluksen kalastuspäiväkirjaan myös ne liitteessä I lueteltujen syvänmeren lajien määrät, jotka on pyydetty, pidetty aluksella, jälleenlaivattu tai purettu aluksesta 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti, ja kaikki liitteessä III lueteltujen haavoittuvan meriekosysteemin indikaattorien määrät, jotka ylittävät liitteessä IV säädettyt kynnsarvot, mukaan lukien lajikoostumus ja paino, sekä raportoitava nämä määrät toimivaltaisille viranomaisille.

14 artikla

Kalastuslupien peruuttaminen

Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1224/2009 7 artiklan 4 kohdan ja 92 artiklan soveltamista ja kyseisen asetuksen 90 artiklan 1 kohdan mukaisesti tämän asetuksen 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen kalastuslupien peruuttaminen vähintään kahden kuukauden ajaksi kaikissa seuraavissa tapauksissa:

- a) kalastusluvassa asetettuja edellytyksiä ei ole noudatettu pyydysten käyttörajoitusten, sallittujen toiminta-alueiden tai niitä lajeja koskevien saalisrajoitusten suhteen, joiden kohdennettu pyynti on sallittua; tai
- b) alukselle ei ole otettu tieteellistä tarkkailijaa tai ei ole sallittu saalisnäytteiden ottoa tieteellisiä tarkoituksia varten, siten kuin tämän asetuksen 16 artiklassa täsmennetään.

15 artikla

Tiedonkeruu- ja raportointisäännöt

1. Sovelletaan asetusta (EY) N:o 199/2008, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen yksityiskohtaisempien säännösten soveltamista.
2. Kerätessään tietoa syvänmeren kalastuksista niiden tiedonkeruuta koskevien yleisten sääntöjen ja niiden tarkkuustasojen mukaisesti, jotka vahvistetaan asiaankuuluvassa biologisten, teknisten, ympäristöön liittyvien ja sosioekonomisten tietojen keruuta ja hallinnointia koskevassa unionin monivuotisessa ohjelmassa, jäsenvaltioiden on noudatettava liitteessä II syvänmeren kalastuksen osalta vahvistettuja erityisiä tiedonkeruu- ja raportointivaatimuksia.
3. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä kaikkiin 5 artiklan mukaisesti myönnettyihin kalastuslupiin tarvittavat ehdot, joilla varmistetaan, että asianomainen alus osallistuu yhteistyössä asiaankuuluvan tutkimuslaitoksen kanssa kaikkiin tiedonkeruuhjelmiin, joiden soveltamisalaa kuuluvat ne kalastustoimet, joita varten luvat on myönnetty.
4. Aluksen päällikön tai kenen tahansa muun aluksen toiminnasta vastaavan henkilön edellytetään ottavan alukselle jäsenvaltion sille nimeämä tieteellinen tarkkailija, paitsi jos tämä on turvallisuussyistä mahdotonta. Päällikön on helpotettava tieteellisen tarkkailijan tehtävien suorittamista.
5. Jäsenvaltion on komission pyynnöstä toimitettava vuosittaiset raportit, joissa ilmoitetaan kokonaistiedot sen lipun alla purjehtivien syvänmeren kalastusta harjoittavien alusten lukumäärästä, niiden kalastusalue, pyydystyyppi, koko, kunkin myönnetyn kalastuslupatyyppin lukumäärä, alusten lähtösatama, jäsenvaltion alusten käytettävissä olevien syvänmeren kalastusmahdollisuuksien kokonaismäärä ja kyseisten kalastusmahdollisuuksien käytön yhteenlaskettu prosenttiosuus. Nämä raportit on asetettava julkisesti saataville.

16 artikla

Tarkkailijajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on laadittava tarkkailijajärjestelmää koskeva ohjelma, jonka avulla varmistetaan asiaankuuluvien, ajan tasalla olevien ja tarkkojen tietojen kerääminen syvänmeren lajien saaliista ja sivusaaliista, haavoittuvia meriekosysteemejä koskevista havainnoista ja muista tämän asetuksen tehokkaan täytäntöönpanon kannalta olennaisista tiedoista. Pohjatrooleja tai -verkkoja käyttäviin aluksiin, joilla on lupa kalastaa syvänmeren lajeja kohdennetusti, sovelletaan tarkkailijajärjestelmässä vähintään 20 prosentin kattavuutta, lukuun ottamatta aluksia, jotka eivät turvallisuussyistä ole soveltuvia ottamaan vastaan tarkkailijaa. Kaikkiin muihin aluksiin, joilla on lupa pyytää syvänmeren lajeja, sovelletaan tarkkailijajärjestelmässä vähintään 10 prosentin kattavuutta, lukuun ottamatta aluksia, jotka eivät turvallisuussyistä ole soveltuvia ottamaan vastaan tarkkailijaa.
2. Jos jäsenvaltio on pyytänyt jotakin toimijaansa ottamaan alukselleen tarkkailijan, tarkkailijan poissaolo toimijasta riippumattomista syistä ei estä kyseistä alusta lähtemästä satamasta.
3. Komissio pyytää viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2018 tämän asetuksen mukaisesti kerättyihin tietoihin perustuvaa tieteellistä lausuntoa siitä, onko tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettu tarkkailijajärjestelmän kattavuus riittävä 1 artiklan tavoitteiden saavuttamiseksi, erityisesti syvänmeren kalastuksesta haavoittuviin meriekosysteemeihin kohdistuvien merkittävien haittavaikutusten estämiseksi, ja olisiko sitä mukautettava jonkin ajan tasalle saatetun otantamenetelmän pohjalta. Komissio ilmoittaa pyydetyn tieteellisen lausunnon tuloksista viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
4. Jos komissio katsoo 3 kohdassa tarkoitetun tieteellisen lausunnon perusteella, että 1 kohdassa vahvistettuja tarkkailijajärjestelmän kattavuutta koskevia prosenttiosuuksia olisi mukautettava, komissio voi kiireellisesti tehdä ehdotuksen kyseisten prosenttiosuuksien tarkistamiseksi.
5. Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, tätä artiklaa sovelletaan pohjatrooleja tai -verkkoja käyttävien alusten NEAFC:n sääntelyalueella harjoittamaan syvänmeren lajien kalastukseen soveltuvin osin.

17 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 12 päivästä tammikuuta 2017 viiden vuoden ajaksi 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 9 artiklan 6 kohdassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 9 artiklan 6 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

18 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa kalastus- ja vesiviljelyalan komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

19 artikla

Arviointi

1. Viimeistään 13 päivänä tammikuuta 2021 komissio arvioi jäsenvaltioiden raporttien ja tätä tarkoitusta varten pyytamiensä tieteellisten lausuntojen perusteella tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden vaikutusta sekä määrittää, missä määrin 1 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettut tavoitteet on saavutettu.
2. Arvioinnissa on keskityttävä seuraavia aiheita koskeviin suuntauksiin:
 - a) kaikkien syvänmeren lajeihin kohdennettujen pyydystyyppien käyttö kiinnittäen erityishuomiota haavoittuvimpiin lajeihin ja haavoittuviin meriekosysteemeihin;

- b) alukset, jotka ovat ryhtyneet käyttämään pyydyksiä, joiden vaikutus merenpohjaan on vähäisempi, ja edistyminen tahattomien saaliiden ehkäisemisessä, minimoinnissa ja mahdollisuuksien mukaan lopettamisessa;
- c) kutakin syvänmeren kalastusta harjoittavien alusten toiminta-alue;
- d) niiden tietojen täydellisyys ja luotettavuus, joita jäsenvaltiot toimittavat tutkimuslaitoksille kantojen arvioimiseksi tai komissiolle tietopyyntöjen yhteydessä;
- e) syvänmeren kannat, joita koskeva tutkimustieto on parantunut;
- f) liitännäistoimenpiteiden tehokkuus saaliiden poisheittäminen lopettamiseksi ja haavoittuvimpien lajien saaliiden vähentämiseksi;
- g) edellä olevan 8 artiklan mukaisesti tehtyjen vaikutustenarviointien laatu;
- h) niiden unionin alusten ja satamien lukumäärä, joihin tämän asetuksen täytäntöönpano vaikuttaa suoraan;
- i) sellaisten toimenpiteiden tehokkuus, jotka on otettu käyttöön syvänmeren kalakantojen pitkän aikavälin kestävyuden varmistamiseksi ja muiden kuin kohdelajien ja erityisesti haavoittuvimpien lajien sivusaaliiden estämiseksi;
- j) haavoittuvien meriekosysteemien tehokkaan suojelun laajuus sallittujen kalastustoimien nykyisiin syvänmeren kalastusalueisiin rajoittamisen, kalastamisen keskeyttämistä koskevan säännön ja/tai muiden toimenpiteiden kautta;
- k) 800 metrin syvyysrajoituksen soveltaminen.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella komissio voi tarvittaessa tehdä ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi. Erityisesti jos tämä arviointi osoittaa, että pohjapyydyksillä harjoitettava kalastus ei vastaa 1 artiklassa säädettyjä tavoitteita, komissio voi esittää tämän asetuksen muuttamiseksi ehdotuksen, jolla pyritään varmistamaan, että pohjatrooleja tai -verkkoja käyttäville aluksille myönnetyt kohdennettua kalastusta koskevat luvat lakkaavat olemasta voimassa tai peruutetaan ja että kaikki pohjapyydyksiä, mukaan lukien pitkäsiima-alukset, koskevat tarvittavat toimenpiteet otetaan käyttöön haavoittuvimpien lajien ja haavoittuvien meriekosysteemien suojelun varmistamiseksi.

20 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 2347/2002.
2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.
3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 2347/2002 3, 7 ja 9 artiklaa sovelletaan edelleen unionin kalastusalueisiin, jotka harjoittavat kalastustoimintaa NEAFC:n sääntelyalueella.
4. Asetuksen (EY) N:o 2347/2002 mukaisesti myönnetyt erityiskalastusluvut pysyvät voimassa enintään yhden vuoden ajan 12 päivästä tammikuuta 2017.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä joulukuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

I. KORČOK

LIITE I

Syvänmeren lajit

Tieteellinen nimi	Yleiskielinen nimi	Haavoittuvimmat (x)
<i>Centrophorus</i> spp.	pistinhait	
<i>Centrosyllium fabricii</i>	tummavalohai	x
<i>Centroscyrnus coelolepis</i>	ruskosusihai	x
<i>Centroscyrnus crepidater</i>	kuonosamettihai	x
<i>Dalatias licha</i>	leijahai	x
<i>Etmopterus princeps</i>	isovalohai	x
<i>Apristuris</i> spp.	islanninkissahai	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	kaulushai	
<i>Deania calcea</i>	lattahai	
<i>Galeus melastomus</i>	rengaskissahai	
<i>Galeus murinus</i>	pohjankissahai	
<i>Hexanchus griseus</i>	kidushai	x
<i>Etmopterus spinax</i>	samettivalohai	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	purjehai	
<i>Scymnodon ringens</i>	veitsihammashai	
<i>Somniosus microcephalus</i>	holkeri	
<i>Alepocephalidae</i>	silokuoret	
<i>Alepocephalus bairdii</i>	atlantinsilokuore	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	silokuore	
<i>Aphanopus carbo</i>	mustahuotrakala	
<i>Argentina silus</i>	kultakuore	
<i>Beryx</i> spp.	limapää	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	syvänmerenpunataskurapu	
<i>Chimaera monstrosa</i>	sillikuningas	

Tieteellinen nimi	Yleiskielinen nimi	Haavoittuvimmat (x)
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	sillikuningas	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	atlanttinnokkakuningas	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	lestikala	
<i>Epigonus telescopus</i>	hohtosyväneahven	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	sinisuusimppu	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	keltaroussi	x
<i>Macrourus berglax</i>	jäälestikala	
<i>Molva dypterygia</i>	tylppäpyrstömolva	
<i>Mora moro</i>	mora	
<i>Antimora rostrata</i>	sinimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	piikkupagelli	
<i>Polyprion americanus</i>	hylkyahven	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	grönlanninpallas	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	välimerenroussi	
<i>Macrouridae</i> (muut kuin <i>Coryphaenoides rupestris</i> ja <i>Macrourus berglax</i>)	lestikalat (muut kuin lestikala ja jäälestikala)	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	käärmemakrilli	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	piikkiankerias	
<i>Raja fyllae</i>	pyörörausku	
<i>Raja hyperborea</i>	jäärausku	
<i>Raja nidarosiensis</i>	mustavatsarausku	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	skorpionikala	
<i>Lepidopus caudatus</i>	hopeahuotrakala	
<i>Lycodes esmarkii</i>	isokalpapyrstö	
<i>Sebastes viviparus</i>	pikkupunasimppu	

LIITE II

15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut erityiset tiedonkeruu- ja raportointivaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot, jotka on kerätty sekä unionin vedet että kansainväliset vedet kattavalta alueelta, eritellään niin, että ne viittaavat erikseen unionin vesiin tai kansainvälisiin vesiin.
2. Kun syvänmeren kalastustoiminta on päällekkäistä jonkin toisen, samalla alueella harjoitettavan kalastustoiminnan kanssa, ensiksi mainittua koskeva tiedonkeruu on suoritettava erillään viimeksi mainittua koskevasta tiedonkeruusta.
3. Poisheitettävistä määristä on otettava näytteitä kaikissa syvänmeren kalastuksissa. Purettuja ja poisheitettäviä määriä koskevan näytteenottostrategian on katettava kaikki liitteessä I luetellut lajit sekä merenpohjan ekosysteemiin kuuluvat lajit, kuten syvänmeren korallit, sienieläimet tai muut samaan ekosysteemiin kuuluvat organismit.
4. Alukselle lähetettyä tarkkailijaa on pyydetty määrittämään ja dokumentoimaan aluksen pyydysten mukana alukselle otettujen, samaan ekosysteemiin kuuluvien kivikorallien, pehmeiden korallien, sienieläinten tai muiden organismien paino.
5. Jos sovellettavassa monivuotisessa tiedonkeruusuunnitelmassa edellytetään, että pyyntiponnistustiedoissa on ilmoitettava troolikalastukseen käytetyt tunnit ja passiivisten pyydysten osalta niiden vedessäoloaika, jäsenvaltioiden on kerättävä ja oltava valmiita esittämään yhdessä tällaisten pyyntiponnistustietojen kanssa seuraavat lisätiedot:
 - a) kalastustoimien maantieteellinen sijainti nostokertakohtaisesti aluksen kalastussenseurantakeskukselle toimittamien aluksen seurantatietojen perusteella;
 - b) kalastussyvyudet, joissa pyydyksiä käytetään, jos aluksen raportointi tapahtuu sähköisen kalastuspäiväkirjan avulla. Aluksen päällikön on ilmoitettava kalastussyvyys vakioitua raportointimallia noudattaen.

LIITE III

Haavoittuvan meriekosysteemin indikaattorilajit

Alla on luettelo haavoittuvan meriekosysteemin elinympäristötyypeistä ja taksoneista, joita näissä elinympäristöissä todennäköisimmin esiintyy ja joita on pidettävä haavoittuvan meriekosysteemin indikaattoreina.

Haavoittuvan meriekosysteemin elinympäristötyyppi	Edustavat taksonit
1. Kylmän veden koralliriutta a) <i>Lophelia pertusa</i> -riutta b) <i>Solenosmilia variabilis</i> -riutta	 <i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Korallipuutarha a) Kovapohjainen puutarha i) Kovapohjaiset gorgonia- ja mustakorallipuutarhat ii) Yhdyskuntina elävät kivikorallit kalliopaljastumilla iii) Muut kuin riuttoja muodostavat kivikoralliyhdyskunnat b) Pehmeäpohjaiset korallipuutarhat i) Pehmeäpohjaiset gorgonia- ja mustakorallipuutarhat ii) Maljakorallikentät iii) Kukkakaalikorallikentät	 <i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isidiidae, Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i> <i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i> <i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Caryophylliidae</i> <i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Syvänmeren sienieläinyhdyskunnat a) Muut sienieläinyhdyskunnat b) Kovapohjaiset sieneläinpuutarhat c) Lasisieniyhdyskunnat	 <i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i> <i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i> <i>Rossellidae</i> <i>Pheronematidae</i>

Haavoittuvan meriekosysteemin elinympäristötyyppi	Edustavat taksonit
4. Merisulkakentät	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halipteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. Putkivuokkokentät	<i>Cerianthidae</i>
6. Mudassa ja hiekassa elävät eläimet	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Sammaleläinkentät	

LIITE IV

Mahdollisen haavoittuvan meriekosysteemin havainnoksi määritellään seuraavat:

- a) troolin ja muiden pyydysten kuin pitkänsiiman vetokerran osalta: yli 30 kilogrammaa sellaista elävää korallia ja/tai 400 kilogrammaa sellaisia eläviä sienieläimiä, jotka ovat haavoittuvan meriekosysteemin indikaattoreita; ja
 - b) pitkänsiiman laskun osalta: haavoittuvan meriekosysteemin indikaattoreita kymmenessä koukussa 1 000:ta koukkaa kohden tai pitkänsiiman 1 200 metrin pituista osaa kohden riippuen siitä, kumpi on lyhyempi.
-